

ฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมาย

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3741/2545

พ.ร.บ.ภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2527 มาตรา 4, 6, 137, 139

พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิตฯ มาตรา 137 ให้คิดเงินเพิ่มจากจำนวนภาษีที่ไม่ชำระภายในกำหนดเวลาหรือชำระขาด โดยการคำนวณเงินเพิ่มดังกล่าวมิให้คิดทบต้นและมีให้เกินจำนวนภาษีที่ต้องชำระโดยไม่รวมเบี้ยปรับ แสดงว่าฐานแห่งการคิดเงินเพิ่มหมายถึงเฉพาะจำนวนภาษีที่ไม่ชำระภายในกำหนดเวลาหรือชำระขาดเท่านั้นไม่รวมถึงเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม การคิดจากเงินเพิ่มถือว่าเป็นการคิดทบต้นและทำให้เกินจำนวนภาษีที่ต้องชำระโดยไม่รวมเบี้ยปรับ ส่วนกรณีที่มาตรา 139 ที่ให้เบี้ยปรับและเงินเพิ่มถือเป็นเงินภาษีนั้นเป็นเพียงการบัญญัติขึ้นเพื่อให้สอดคล้องชัดเจนกับคำนิยามคำว่า "ภาษี" ตามมาตรา 4 และมาตรา 6

(ธีระวัฒน์ ภัทรานวัช - ประมาณ ตียะไพบุลย์สิน - วัฒนชัย โชติชูตระกูล)

แหล่งที่มา สำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ

หมายเหตุ